

midt over, og at vi sige, at vi holde den halve Del hellig. Alle, selv de værste Højremænd, ere jo nu med til at prise Grundloven som det yndigste og dejligste paa denne skabte Jord, og vi af Venstre ere jo himmelglade ved denne Lov og anse det for noget af det lykkeligste, der er passeret i mange Aarhundreder, at vi have faaet Danmarks Riges Grundlov; selv om den ikke er falden ud, som vi kunde ønske den, saa ere vi i alt Fald glade ved den, det har jo vist sig, at vi under denne Lov have været i Stand til at køre Højre træet og faa et grundlovstro Ministerium, og det forekommer mig, at det er den bedste Frugt af den Grundlov, vi have. Nu findes der i Loven af 1891 en Paragraf, som kun er 1½ Linie, nemlig § 4, hvor der staar, at „Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 1 og 3 skulle ogsaa gælde for Grundlovsdagen, den 5te Juni, fra Kl. 12 Middag.“ Nu tykkes jeg rigtignok, at naar vi kun have en eneste folkelig Højtidsdag, kunde vi nok have saa megen Respekt for Grundloven og vise saa stor Kærlighed til den, at vi lod hele Dagen være fri. Forslagsstillerne have ikke taget dette Spørgsmaal med, men jeg nævner det her ved denne Sags 1ste Behandling og haaber, som sagt, at man, naar Sagen kommer i Udvalg, vil tage Hensyn til disse Udtalelser af mig, da jeg ellers selvfølgelig bliver nødt til, da jeg er i høj Grad interesseret deri, personlig at stille Ændringer, hvis ingen anden vil, til Sagens 2den Behandling. Men jeg tænker, at naar jeg nævner det her, vil man erkende, at der bør gøres noget. Thi have vi gjort det halve Skridt i 1891 og betænkt os paa Sagen i 10 Aar, mon vi saa ikke nu kunde tage det andet Stykke med? Det synes jeg, vilde se saa kønt ud og navnlig for Ungdommen, som vokser op, at den Dag, vi have faaet Danmarks Riges Grundlov stadfæstet, den Dag, fra hvilken vi Statsborgere i dette Land, som i flere hundrede Aar under Enevælden og før den Tid saa godt som ingen Indfyldelse havde, kunne regne, at vi ere blevne fri Mænd, som have Lov til at være med til at lægge et Lod i Vægtskaalen for Danmarks Riges Styrelse, at hele den Dag bliver holdt hellig. Derfor gør jeg den Henstilling til de Herrer, som ere komne med dette Forslag, om de ikke kunne tage ogsaa dette Spørgsmaal under Overvejelse, hvis Sagen kommer i Udvalg. Med disse Bemærkninger skal jeg give Sagen min bedste anbefaling og haabe, at den ærede Justitsminister vil stille sig velvillig til Lovforslaget.

Poul Rasmusen: Det kan jo ikke nægtes, at det Personale, der er ansat i Butiksforretninger og lignende, høre til de Folk, der have den længste Arbejdstid. Forholdet var jo tidligere endnu værre. Det var saadan, at den eneste Dag, Folkene havde fri, var om Søndagen fra hen ad Kl. 12 eller saadan noget lignende. Naar de havde klædt sig om og saa spist til Middag, kunde de spadseres en Tur, og saa maatte de møde igen Kl. 4. Forholdene ere nu betydeligt forbedrede, men jeg kan for øvrigt ikke se andet, end at der er et og andet Punkt, paa hvilket der endnu kunde ske yderligere Forbedringer. Naar der derimod er Tale om at gaa saa vidt, som der kræves i det foreliggende Lovforslag, mener jeg, at derved vilde man gaa for vidt. Det er ganske vist saaledes, som det blev fremhævet af det ærede Medlem for Ribe (Busk), at der er en Mængde handlende, for hvem det er aldeles overflødigt at holde aabent. Ja, det erkender jeg saa fuldt ud, at der er en Mængde handlende, som alene ved Konkurrencen tvinges til at have aabent, og som heller end gerne vilde lukke. De tjene, som de selv sige, om Vinteren ikke til Gassen, de brænde; men jeg vil dog sige til det ærede Medlem for Ribe, der talte om de letfordærlige Varer, at det er dog ikke alle Mennesker, der ligefrem le ad de letfordærlige Varer; der er ogsaa dem, som have Brug for dem til andet end til at le af, og der er mange af disse Folk, som, hvis man skrider til en hel Søndagslukning, ville lide et Tab. J-g skal som Eksempel anføre Blomsterhandlerne. I alle Tilfælde mange af dem, særlig de, som ikke bo midt inde i Byen, men f. Eks. her ude paa Broerne, have deres væsentligste Forretning om Søndagen, fordi de fleste Begravelser, Bryllupper og lignende finde Sted om Søndagen. Nu er det klart, vil man indvende over for mig, at de Folk behøve ikke at lide det ringeste Tab, thi Publikum kan blot bestille sine Varer Dagen i Forvejen og saa faa dem bragte. Men netop ved at tvinge denne Foranstaltning igennem, vil man udvirke, at Personalet faar en betydelig større Arbejdstid end tidligere, idet det nemlig vil faa meget mere at bestille med at ekspedere Varerne, med at bringe dem ind i Butikkerne og bringe dem ud i Byen, meget mere, end det tidt har at bestille, naar Publikum kan komme Søndag Formiddag inden Kl. 9 og hente Varerne. Erfaringen har vist, at det, jeg siger her, er rigtigt, idet det nemlig fra Blomsterhandlerens Side er gjort